

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 15. septembra 2014. god.
Br.ref.:RK708/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaj br. KI220/13

Podnositelj

Hysen Çeku

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Ac. br. 4952/2012 Apelacionog suda
Kosova, od 27. maja 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnositelj zahteva

1. Podnositelj zahteva je g. Hysen Çeku, iz sela Pećko polje, opština Peć (u daljem tekstu: podnositelj), zastupljen od strane g. Bashkim Latifi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Ac. br. 4952/2012, Apelacionog suda Kosova od 27. maja 2013. god., kojom se odbacuje kao neosnovana žalba podnosioca i potvrđuje se presuda C. br. 297/12 Opštinskog suda u Peći od 4. decembra 2012. god. Osporena odluka je uručena podnosiocu 5. novembra 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, koja je navodno povredila prava podnosioca garantovana članom 3 [Jednakost pred Zakonom], članom 22 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], članom 24 [Jednakost pred Zakonom] i članom 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava i Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava (EKLJP) i Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima, ne navodeći tačno nijedan član ova dva dokumenta.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 47 Zakona o Ustavnom sudu br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 5. januara 2014. god., podnositelj je podneo zahtev Ustavnom sudu.
6. Dana 8. januara 2014. god., predsednik suda je imenovao sudiju Almiro Rodrigues za sudiju izvestioca i veće za razmatranje sastavljeno od sudija Altay Suroy, Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 6. septembra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca i Apelacioni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 7. februara 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznalo sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Neodređenog dana, podnositelj zahteva je podneo tužbu Opštinskому sudu u Peći, tražeći od Direkcije za obrazovanje opštine Peć da plati podnosiocu zahteva određen iznos povodom njegovog odlaska u penziju.
10. Dana 04. decembra 2012. god., Opštinski sud (presuda C. br. 297/12) odbio je tužbeni zahtev kao neosnovan.
11. Podnositelj zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu u Prištini zbog "bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava".

12. Dana 27. maja 2012. god., Apelacioni sud (presuda Ac. br. 4952/2012) odbio je kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, sa obrazloženjem da „je zaista opšti kolektivni ugovor sklopljen i isti počinje sa sprovodenjem od 1. januara 2005. god. kao što je utvrđeno članom 64 ugovora. Na osnovu člana 43, radnik ima pravo na jubilarnu naknadu za 10 godina radnog iskustva kod poslednjeg poslodavca u iznosu od jedne osnovne plate, za 20 godina radnog iskustva kod poslednjeg poslodavca iznos jedne osnovne plate“.
13. Štaviše, Apelacioni sud je naveo da “Na osnovu člana 90. stav 4 Zakona o radu, tačno je predviđeno da kolektivni ugovor može sklopiti za određeno vreme u trajanju ne dužeg od 3 godine, a na osnovu stava 5 istog Zakona, kolektivni ugovor važi za one poslodavce i zaposlene koji preuzimaju obaveze utvrđene kolektivnim ugovorom“.
14. Konačno, Apelacioni sud je zaključio da “U ovom slučaju je ubedljivo i sigurno utvrđeno da je opšti kolektivni ugovor istekao 1. januara 2008. god. i dalje nije produžen, tako da ne proizvodi pravno dejstvo u ovoj stvari“.

Navodi podnosioca

15. Podnositac zahteva tvrdi da osporena presuda predstavlja povredu člana 3 [Jednakost pred Zakonom], člana 22 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], člana 24 [Jednakost pred Zakonom], člana 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava.
16. Podnositac zahteva tvrdi “U ovom slučaju, sudovi su pomešali pravni osnov tužbenog zahteva tretirajući ga kao kategoriju u postupcima za ostvarivanje prava iz Uredbe UNMIK-a br. 2001/35 o penzijama na Kosovu, jer se pravni osnov tužbenog zahteva odnosi na prava radnika koja se zasnivaju na odredbama člana 55.1 Zakona br. 03/L-0212 o radu”.
17. Štaviše, podnositac zahteva tvrdi „Sudovi su trebali da sude bez ikakvog uticaja, poštujući hijerarhiju pravnih akata koji su definisani odredbom člana 4 Zakona br. 03/L-212 o radu, a koji predstavljaju izvor prava radnika, a koji su: Zakon o radu, Kolektivni ugovor, Unutrašnji akt poslodavca i Ugovor o radu, koji moraju biti u skladu sa odredbama Zakona o radu“.
18. Podnositac zahteva traži od Ustavnog suda Kosova “da oceni povrede od strane javnih vlasti” u osporenim presudama i “da se iste poništi kao neustavne i nezakonite”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

19. Pre svega, Sud ispituje da li je podnositac ispunio uslove prihvatljivosti zahteva.
20. U tom smislu, Sud se poziva na član 113 Ustava, koji propisuje:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

21. Sud se poziva i na član 49 Zakona, koji propisuje:

„Podnesak se podnosi u roku od 4. meseci. Rok počinje od dana kada je podnositelj primio sudsku odluku“.

22. Sud smatra da, uzimajući u obzir ove zakonske odredbe, podnositelj zahteva je ovlašćena stranka, iscrpeo je sva pravna sredstva propisana zakonom i podneo je zahtev u propisanom roku.

23. Međutim, Sud uzima u obzir i član 48 Zakona, koji propisuje:

„Podnositelj podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređeni (...“.

24. Pored toga, Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

„(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

(c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.“

„(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...],

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

[...], ili

(d) da podnositelj zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju“.

25. Podnositelj zahteva nije postupio u skladu sa uslovima prihvatljivosti i stoga je zahtev očigledno neosnovan.

26. U stvari, Sud primećuje da je podnositelj zahteva osporavao presudu Opštinskog suda u Peći pred Apelacionim sudom zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Sada, on osporava presudu Apelacionog suda pred sudom, jer je osporena presuda povredila njegova garantovana prava na jednakost pred zakonom i na sudsku zaštitu prava.

27. Na samom početku, Sud podseća da, u skladu sa principom supsidijarnosti, podnositelj zahteva treba da pokrene navodnu ustavnu povredu pred redovnim

sudovima kako bi pre svega obezbedio poštovanje osnovnih prava sadržanih u Ustavu.

28. U tom smislu, Sud primećuje da podnositelj zahteva nije pokrenuo pred Apelacionim sudom navodnu ustavnu povredu *svojih garantovanih prava na jednakost pred zakonom i na sudsку zaštitu prava*.
29. U međuvremenu, Sud podseća da je Apelacioni sud odbio njegovu žalbu, jer “*je opšti kolektivni ugovor istekao 1. januara 2008. god. i dalje nije produžen, tako da ne proizvodi pravno dejstvo u ovoj stvari*”. Međutim, podnositelj zahtev ne objašnjava zašto i kako je takva odluka povredila njegovo pravo pred zakonom i pravo na sudsку zaštitu.
30. Štaviše, Sud smatra da je presuda Apelacionog suda pružila široko i sveobuhvatno obrazloženje o činjenicama slučaja i njegovi pravni nalazi su dobro obrazloženi i jasni kada je odgovorio na navode koje je izneo podnositelj zahteva. Dakle, Sud nalazi da su postupci pred redovnim sudovima bili pravični i obrazloženi (Vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
31. S tim u vezi, Sud ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena, u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god., stav 28. Vidi i slučaj br. KI70/11, podnosioci zahteva Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
32. Ustavni sud može da razmatra samo da li su dokazi bili predstavljeni na takav način da su postupci uopšte, i gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnositelj zahteva imao pravično suđenje (Vidi, između ostalog, Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. god.).
33. Kao rezime, Sud ne može da nađe argumente i dokaze da je osporena presuda Ac. br. 4952/2012 Apelacionog suda Kosova od 27. maja 2013. god., doneta na očigledno nepravičan i proizvoljan način.
34. Stoga, Sud zaključuje da podnositelj zahteva nije potkrepeo svoju tvrdnju niti je podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih prava garantovanih Ustavom, EKLJP i njenim protokolima ili Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima.
35. Iz toga proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan i kao takav neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 47 Zakona, pravilom 36 (1) c) i pravilom 56 (2) Poslovnika o radu, dana 7. februara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20 stavom 4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almíro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani